

munalbestyrelserne. Det foreslaaede Skema kan jeg saa udmærket godt slutte mig til, hvad Formen angaar. Sagen skal undersøges af to Mænd, valgte af den Organisation, de paagældende næringsdrivende tilhører, og naar disse har faaet Skemaerne attesteret, gaar de til de kommunale Hjælpekasser, som saa udbetaler Understøttelsen. Jeg vil dog gaa ud fra, at Hjælpekassebestyrelsernes Suverænetet ikke paa noget Punkt krænkes gennem de her omhandlede Bestemmelser, men at det staaar Hjælpekassebestyrelserne frit for at foretage Undersøgelser paa egen Haand, hvor de finder noget saadant nødvendigt. Saa bliver Forholdet det samme her som med Hensyn til de arbejdsløse Fiskere, idet Hjælpekassernes Bestyrelse træder i Kommunalbestyrelsernes Sted.

Jeg kan saaledes i det store og hele give denne Sag min Tilslutning og anbefale de enkelte Spørgsmaal, jeg har berørt, til Forhandling i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat. Naar der i Lovforslaget nævnes „mindre næringsdrivende indenfor Handel, Haandværk, Industri og lignende“, kunde jeg ønske at vide, hvad der skal forstaas ved „og lignende“.

Under Finanslovforslagets første Behandling gjorde jeg nogle Bemærkninger om et Andragende, som Skipperforeningen for Sydfyn og omliggende Øer fejlagtigt havde indsendt til Landbrugsministeriet — det skulde have været indsendt til Handelsministeriet, hvortil det senere er oversendt. Andragendet angik 70 Medlemmer af Skipperforeningen, som var Ejere af 70 mindre Skibe paa ca. 950 Tons, og som i Øjeblikket paa Grund af de vanskelige Forhold i alt væsentligt maatte siges at være uden Beskæftigelse; de var i alt Fald i en meget vanskelig Situation. Jeg anmodede om at faa en Besvarelse af dette Andragende snarest muligt. En saadan Besvarelse er endnu ikke fremkommet. De Skibe, som føres af denne Skipperforenings Medlemmer, er allesammen forsynede med Motor, men det er som bekendt ikke muligt at fremskaffe Brændselolie for Øjeblikket saa lidt som Petroleum til Lanterner; de er altsaa nu henviste til at benytte Sejl som Drivkraft og kan saaledes vanskeligt sejle om Natten. Naar der skal bruges Sejl, maa der være en Mand mere om Bord, end naar der kan bruges Motor, og dette medfører, at man skal yde Kost og Lønning til en Mand mere end tidligere. Endvidere tager Transporten af Varer fra Havn til Havn længere Tid, naar man bruger Sejl, end

naar man bruger Motor, og det er tillige vanskeligt at opnaa Fragt for de mindre Skibe, idet der kun er meget faa Varer, som skal beforders. Der er ikke længere Transport af Foderstoffer og Korn. Transporten af Statskorn besørages i Regelen af de paagældende Købmænds egne Skibe. Den store Fisketransport Syd paa er ogsaa fuldstændig standset, og det varer vel lidt endnu, inden den kommer i Gang igen. Endelig kommer Konkurrencen med de mange hollandske Skibe, som har taget fast Stade i vore Farvande under Krigen, dem stærkt paa tværs, idet Hollænderne er bedre stillede, idet de f. Eks. ikke skal svare Skat, de har ingen Udgifter til Bellig, og der er mange andre Forhold, som er lettere for dem end for vore Smaaskippere. Det har altsaa været meget vanskeligt for vore Smaaskippere at fortsætte Sejladsen under disse Forhold, saa meget mere som de i Regelen er daarligt forsynede med Sejl, de Sejl, de har, er opslidte, og skal de købe nye, er Priserne overordentlig høje, saa det praktisk talt er umuligt for dem at skaffe Pengene dertil, hvis de i det hele taget er i Stand til at faa Sejl. Da Skipperne endnu intet Svar har faaet paa deres Andragende, henstiller jeg, at man indenfor det Udvalg, som nu vil blive nedsat, ogsaa vil tage sig af denne Sag og vil behandle den med Velvillie, saaledes at Skipperne kan faa en Understøttelse i Lighed med den, arbejdsløse Fiskere faar, eller en Understøttelse af Staten til Anskaffelse af Sejl, eller maaske et Statslaan paa billige Vilkaar.

P. Koch: Paa mit Partis Vegne skal jeg have den Ære at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Som det allerede er nævnt, og som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, drejer det sig om en Understøttelse til selvstændige mindre næringsdrivende indenfor Handel, Haandværk og Industri. Disse Mennesker har, som det ogsaa er sagt, ikke kunnet assurere sig mod Arbejdsløshed. Derfor hilser jeg med Glæde, at ogsaa disse næringsdrivende kan faa Understøttelse, saaledes at de, naar deres Indtægt ikke er saa stor som det Tilskud, de arbejdsløse kan faa gennem Arbejdsløshedskasserne, kan faa den suppleret, saaledes at den bliver saa stor som det gennemsnitlige Tilskud til disse Mennesker. Jeg hilser det med Glæde, siger jeg, fordi jeg tror, at mange af disse smaa næringsdrivende og Haandværkere derigennem vil blive sat i Stand til at holde deres Bedrift vedlige, og jeg